

ANOTACE

Drahokamy v základu hradby nového Jeruzaléma (Zj 21,19-20) byly vždy spojovány s atributy jako jsou bezpečí a ochrana, Boží svrchovanost, zakládající autorita dvanácti apoštolů, věčný ráj. Někteří badatelé v nich hledali spojení s astrálními systémy starověku, třebaže většinou připouštějí, že Jan tuto symboliku případně použil polemicky. Zhruba od 20. století se vědci začali zajímat i o totožnost nerostů z pohledu moderní mineralogie. Přes snahu o jejich identifikaci se však ukazuje, že s využitím všech dostupných pramenů nemůže být dosaženo shody o přesném seznamu drahokamů v základech Jeruzaléma ani na náprsníku velekněze (Ex 28,17-20), protože se nerosty ve starověku určovaly jinak než dnes. Tím jsou k nezdaru odsouzeny všechny snahy o přiřazení konkrétních drahokamů k izraelským kmenům nebo apoštolům.

Problematiku drahokamů je nutno zvažovat v kontextu Bible jako celku, aby alespoň častěji se vyskytující drahokamy (např. šóham, safír, jaspis) bylo možno blíže zařadit a vážněji se zabývat jejich symbolikou. Ukazuje se, že charakteristickými vlastnostmi drahokamů pro autory biblických textů byly barva, lesk, průsvitnost a tvrdost.

Významnou roli hrálo jejich nejčastější tehdejší využití: na výrobu pečeti. Drahokamy byly nápadně častěji používány v symbolice bohů či božských vlastností než zlato.

Klíčová slova: Zjevení, nebeské město, drahokamy, nevěsta Beránkova, základy